

Fundamente de informatică

Recursivitate

Marius Minea

marius@cs.upt.ro

<http://www.cs.upt.ro/~marius/curs/fi>

26 septembrie 2012

De ce acest curs ?

Noțiuni fundamentale, necesare

(“cultură generală” în orice program de *Computer Science*)

Programare: simplu, elegant, corect

într-un limbaj (ML) și stil funcțional

Aplicații, și cum gândim să le rezolvăm

legătura cu alte discipline

În cursul de azi

Funcții recursive

Un limbaj funcțional: ML

funcții ca obiecte fundamentale (parametri, rezultate)

Structuri de date recursive: liste

Limbajul ML

Un limbaj *funcțional* = funcția e elementul de bază
funcțiile pot fi parametri, rezultate, stocate
combinând funcții simple → programe complexe

Compilerul deduce automat majoritatea *tipurilor* din declarații
verificări stricte de tip ⇒ mai puține erori în program
tipuri și funcții *polimorfice* (ex. liste de orice tip)

Poate fi *compilat* sau *interpretat*
(execută pe rând fragmentele de program introduse)

ML are diverse variante de limbaj; folosim *Camel* și sistemul *Ocaml*
<http://caml.inria.fr/>

ML în exemple simple

```
3 + 4 ;;                                (* calculează valoarea unei expresii *)  
- : int = 7                             (* interpretorul afișează valoarea și tipul ei *)
```

Un *tip* de date e o mulțime de *valori*, împreună cu un set de *operații* posibile pe aceste valori.

Tipuri de bază în ML: bool, char, float, int, string

Exemplu: în ML, + e operator pe întregi, dar +. e operator pentru reali

```
let x = 3 ;;                             (* declaratie *)  
val x : int = 3                          (* raspuns: interpretorul deduce că x e intreg *)
```

declară identificatorul (variabila) x și îl *leagă* de expresia 3 (engl. *binding*)

NU este o atribuire (x nu poate fi modificat ulterior)

dar poate fi redefinit (înlocuiește vechea asociere)

Definirea de funcții

```
let f x = x + 1 ;;           (* definește funcția f de argument x *)
```

Interpretorul deduce *tipul* lui f: funcție de la întregi la întregi

```
val f: int -> int = <fun>
```

Rezultatul se obține prin *evaluarea expresiei* x + 1.

```
f 4 ;;                       (* apelul funcției f cu argumentul 4 *)
```

```
- : int = 5
```

```
let abs x =  
  if x < 0 then -x else x
```

În ML, if e *operatorul condițional*, rezultatul e o *valoare*:

se evaluează expresia booleană;

dacă e adevărată, se evaluează *expresia* de pe ramura *then* ca rezultat

dacă e falsă, rezultatul se obține evaluând *expresia* de pe ramura *else*

Funcții cu mai mulți parametri

Se definesc (și apelează) înșiruind parametrii (fără separatori)

```
let add x y = x + y;;
```

```
val add : int -> int -> int = <fun>
```

```
add 3 4;;
```

```
- : int = 7
```

Funcții cu mai mulți parametri

Se definesc (și apelează) înșiruind parametrii (fără separatori)

```
let add x y = x + y;;  
val add : int -> int -> int = <fun>  
add 3 4;;  
- : int = 7
```

Strict vorbind, `add` e o funcție cu **un** parametru și returnează **o funcție** (am definit o funcție de ordin superior (engl. *higher order function*))

```
let f = add 3;; (* f y = 3 + y *)  
val f: int -> int = <fun>  
f 4;;  
- : int = 7
```


Funcții cu mai mulți parametri

Se definesc (și apelează) înșiruind parametrii (fără separatori)

```
let add x y = x + y;;  
val add : int -> int -> int = <fun>  
add 3 4;;  
- : int = 7
```

Strict vorbind, `add` e o funcție cu **un** parametru și returnează **o funcție** (am definit o funcție de ordin superior (engl. *higher order function*))

```
let f = add 3;; (* f y = 3 + y *)  
val f: int -> int = <fun>  
f 4;;  
- : int = 7
```

De fapt, puteam folosi direct funcția (+):

```
(+) 3 4;;  
- : int = 7  
let f = (+) 3;;  
val f: int -> int = <fun>
```

Funcțiile pot fi transmise ca parametru, returnate, și stocate (atribuite).

Recursivitate: definiție, exemple

Din matematică cunoaștem *șiruri recurente*:

$$\text{progresie aritmetică: } \begin{cases} x_0 = b & (\text{adică: } x_n = b \text{ pentru } n = 0) \\ x_n = x_{n-1} + r & \text{pentru } n > 0 \end{cases}$$

$$\text{progresie geometrică: } \begin{cases} x_0 = b & (\text{adică: } x_n = b \text{ pentru } n = 0) \\ x_n = x_{n-1} \cdot r & \text{pentru } n > 0 \end{cases}$$

⇒ nu calculează x_n *direct*, ci *din aproape în aproape*, folosind x_{n-1} .

Recursivitate: definiție, exemple

Din matematică cunoaștem *șiruri recurente*:

progresie aritmetică:
$$\begin{cases} x_0 = b & \text{(adică: } x_n = b \text{ pentru } n = 0) \\ x_n = x_{n-1} + r & \text{pentru } n > 0 \end{cases}$$

progresie geometrică:
$$\begin{cases} x_0 = b & \text{(adică: } x_n = b \text{ pentru } n = 0) \\ x_n = x_{n-1} \cdot r & \text{pentru } n > 0 \end{cases}$$

$\Rightarrow$ nu calculează x_n *direct*, ci *din aproape în aproape*, folosind x_{n-1} .

Un obiect (noțiune) e recursiv(ă) dacă e *folosit în propria sa definiție*.

Alte exemple: combinații C_n^k , șirul lui Fibonacci, ... (scrieți relațiile!)

Recursivitate: definiție, exemple

Recursivitatea e fundamentală în informatică:

reduce o problemă la un caz mai simplu al *aceleiași* probleme

obiecte: un *șir* e $\left\{ \begin{array}{l} \text{un singur element} \quad \bigcirc \\ \text{un element urmat de un } \textit{șir} \end{array} \right.$

ex. cuvânt (șir de litere); număr (șir de cifre zecimale)

Recursivitate: definiție, exemple

Recursivitatea e fundamentală în informatică:

reduce o problemă la un caz mai simplu al *aceleiași* probleme

obiecte: un *șir* e $\left\{ \begin{array}{l} \text{un singur element} \quad \bigcirc \\ \text{un element urmat de un } \textit{șir} \end{array} \right.$

ex. cuvânt (șir de litere); număr (șir de cifre zecimale)

acțiuni: un *drum* e $\left\{ \begin{array}{l} \text{un pas} \quad \longrightarrow \\ \text{un } \textit{drum} \text{ urmat de un pas} \end{array} \right.$

ex. parcurgerea unei căi într-un graf

Recursivitate: definiție, exemple

Recursivitatea e fundamentală în informatică:

reduce o problemă la un caz mai simplu al *aceleiași* probleme

obiecte: un *șir* e $\left\{ \begin{array}{l} \text{un singur element} \quad \bigcirc \\ \text{un element urmat de un } \textit{șir} \end{array} \right.$

ex. cuvânt (șir de litere); număr (șir de cifre zecimale)

acțiuni: un *drum* e $\left\{ \begin{array}{l} \text{un pas} \quad \longrightarrow \\ \text{un } \textit{drum} \text{ urmat de un pas} \end{array} \right.$

ex. parcurgerea unei căi într-un graf

O *expresie*: număr (7), sau identificator (x), sau *expresie* + *expresie*,
sau *expresie* - *expresie*, sau (*expresie*), ...

Exemplu: funcția putere

$$x^n = \begin{cases} 1 & n = 0 \\ x \cdot x^{n-1} & \text{altfel } (n > 0) \end{cases}$$

```
let rec pwr x n =  
  if n = 0 then 1 else x * (pwr x (n-1))  
:- val pwr : int -> int -> int = <fun>
```

let rec introduce o definiție *recursivă*
(identificatorul definit, pwr poate fi *folosit* în interiorul definiției)

Remarcăm că funcția e definită cu bază *întreagă*.
Pentru bază reală, înmulțirea e *. iar cazul de bază e 1. (sau 1.0)

```
let rec pwrf x n =  
  if n = 0 then 1. else x *. (pwrf x (n-1))
```

Funcția putere în C

```
#include <stdio.h>
double pwr(double x, unsigned n) {
    return n==0 ? 1 : x * pwr(x, n-1);
}
int main(void) {
    printf("-2 la 3 = %f\n", pwr(-2.0, 3));
    return 0;
}
```

Antetul funcției pwr reprezintă o *declarație* a ei
deci putem mai târziu folosi funcția în propriul corp (apelul recursiv)

Chiar dacă scriem pwr(-2, 3), *întregul* -2 va fi *convertit la real*,
(se cunoaște tipul necesar pentru fiecare parametru)

Mecanismul apelului recursiv

Funcția `pwr` face două calcule:

- un *test* (`n == 0` ? a ajuns la *cazul de bază* ?) dacă da, returnează 1
- dacă nu, o *înmulțire*; pt. operandul drept trebuie un *nou apel, recursiv*

`pwr(5, 3)`

apel ↓ ↑ 125

5 * `pwr(5, 2)`

apel ↓ ↑ 25

5 * `pwr(5, 1)`

apel ↓ ↑ 5

5 * `pwr(5, 0)`

apel ↓ ↑ 1

1

Mecanismul apelului recursiv (cont.)

În calculul recursiv al funcției putere:

Fiecare apel face “în cascadă” *un nou apel*, până la cazul de bază

Fiecare apel execută *același cod*, dar cu *alte date*
(valori proprii pentru parametri)

Ajunși la cazul de bază, toate apelurile *începute* sunt încă *neterminate*
(fiecare mai are de făcut înmulțirea cu rezultatul apelului efectuat)

Revenirea se face *în ordine inversă* apelării
(apelul cu exponent 0 revine primul, apoi cel cu exponent 1, etc.)

Putere cu înjumătățirea exponentului

metodă folosită în practică pentru calcul mai rapid

$$x^n = \begin{cases} 1 & n = 0 \\ (x^2)^{n/2} & n \text{ par} \\ x \cdot (x^2)^{n/2} & n \text{ impar} \end{cases}$$

```
let pwr x n =  
  if n = 0 then 1  
  else let p = pwr (x * x) (n / 2)  
       in if n mod 2 = 0 then p else x * p
```

sau, cu *function* (*pattern matching* pe argumentul exponent):

```
let pwr x = function  
  | 0 -> 1  
  | n -> let p = pwr (x * x) (n / 2)  
       in if n mod 2 = 0 then p else x * p
```

Elementele unei definiții recursive

1. *Cazul de bază* (*NU* necesită apel recursiv)
= cel mai simplu caz pentru definiția (noțiunea) dată, definit direct termenul inițial dintr-un șir recurent: x_0
un element, în definiția: șir = element sau șir + element

E o *EROARE* dacă lipsește cazul de bază (apel recursiv infinit!)

2. *Relația de recurență* propriu-zisă
– definește noțiunea, folosind un caz mai simplu al aceleiași noțiuni
3. Demonstrație de *oprire a recursivității* după număr finit de pași
(ex. o mărime nenegativă care descrește când aplicăm definiția)
– la șiruri recurente: indicele (nenegativ; mai mic în corpul definiției)
– la obiecte: dimensiunea (definim obiectul prin alt obiect mai mic)

Sunt recursive, și corecte, următoarele definiții ?

? $x_{n+1} = 2 \cdot x_n$

? $x_n = x_{n+1} - 3$

? $a^n = a \cdot a \cdot \dots \cdot a$ (de n ori)

? o frază e o înșiruire de cuvinte

? un șir e un șir mai mic urmat de un alt șir mai mic

? un șir e un caracter urmat de un șir

O definiție recursivă trebuie să fie *bine formată* (v. condițiile 1-3)

ceva nu se poate defini doar în funcție de sine însuși NU: $x = f(x)$

se pot utiliza doar noțiuni deja definite

nu se poate genera un calcul infinit (trebuie să se oprească)

Liste

O listă e o înșiruire ordonată de elemente de același tip

Definiție recursivă:

lista vidă (niciun element)   sau
un element urmat de *o listă*

Definiție recursivă $\Rightarrow$ prelucrările de liste sunt natural recursive

Liste în ML

Tipul listă e predefinit în ML

parametrizat cu tip arbitrar de elemente: 'a list

ex. tipul unei liste de întregi e int list

Lista vidă (de orice tip): []

Valori de tip listă: între [ ] cu separator ; [2; 7; -4]

Operatorul :: construiește o listă, dintr-un cap (element) și altă listă

```
1 :: [2;3];;
```

```
- : int list = [1; 2; 3]
```

Pentru a lucra cu liste, trebuie să putem:

identifica (*testa*) lista vidă: []

combina un element (cap) cu o listă: ::

separa o listă în cap și rest (coadă)

Prelucrarea listelor

Listele se pot prelucra cu *tipare* (pattern matching) pentru cele 2 cazuri:

```
match lista with
  [] -> expr1
  | cap :: coada -> expr2
```

Construcția de mai sus e o *expresie*, cu rezultatul *expr1* dacă *lista* e vidă; altfel, identificatorii *cap* și *coada* sunt *legați* la cele două părți ale listei, și pot fi folosiți în *expr2*, a cărei evaluare dă rezultatul

```
let rec mem x lst = match lst with (* x membru in lst ? *)
  [] -> false
  | h :: t -> x = h or mem x t
```

sau mai scurt, cu *function*: funcție cu *pattern matching* pe argument

```
let rec mem x = function
  [] -> false
  | h :: t -> x = h or mem x t
```